

SABBATEN OG DEN NYE PAKTEN

Siden sabbaten er et minnesmerke for frelse ved nåde, utelukkende gjennom tro på Jesus, peker den også til den nye pakten. Denne pakten forteller oss at virkelig lydighet overfor Guds lov kommer fra vårt indre, og at det er som en konsekvens av kjærlighet at vi følger loven. Jesaja 56,1-7 er en profeti om Messias, Jesus Kristus, som skulle komme, og om dannelsen av den nytestamentlige menighet. Les denne profetien og diskuter hva den har å si om de troende, både jøder og ikke-jøder, og hva den forteller om sabbaten. Legg merke til hver gang ordene frelse, pakt og sabbat blir brukt og til hver gang det refereres til ikke-jødiske troende.

Gå nå videre til Apostlenes gjerninger i Det nye testamentet. I kapittel 13 leser vi om Paulus som gjør sitt inntog i byen Antiokia: «På _____ gikk de inn og satte seg i synagogen» (vers 14). Lederne der inviterte Paulus til å tale, noe han gjorde. Etter å ha delt sitt budskap kan vi lese at: «Da de gikk ut, ble de oppfordret til å tale mer om dette neste _____» (vers 42). Paulus gikk med på det og «neste sabbat strømmet nesten hele byen til for å høre Herrens ord» (vers 44).

Akkurat slik det ble forutsagt i Jesaja 56, ser vi at de troende i Det nye testamentet, både jøder og hedninger, holdt sabbaten. I lys av det faktum at sabbaten er et minnesmerke for både den fullførte skapelsen og frelsen, gir dette fullstendig mening.

Og likevel er det en fryktelig, ubibelsk misforståelse som har blitt popularisert i kristenheten. Det blir hevdet at Jesus og hans apostler avskaffet sabbaten og erstattet den med helligholdelsen av søndag, og at sabbatsfeiring er lovtrelldom. Men i virkeligheten er det stikk motsatt, som vi allerede har oppdaget. For det første lar ikke sabbaten seg forandre, for den ble innstiftet ved skapelsen, for alle mennesker, og den er en del av kjærlighetens lov. Og for det andre minner sabbaten oss ikke bare om skapelsen, men også om Guds kraft til frelse. Derfor er den motsetningen til legalisme. Sannheten er at det ikke finnes en eneste uttalelse i Skriften som forsvarer en slik forandring. Hvorfor er det da så mange kirker som ikke ser viktigheten i å beholde sabbaten som Guds hviledag? Her er et historisk svar: Helligholdelsen av søndag ble en alminnelig praksis fordi Den romersk-katolske kirken, i ledtog med keiseren, blandet den hedenske soldyrkelsen inn i kristendommen.

SETT SAMMEN

Det er naturlig for falne mennesker å sette vår lit til oss selv og streve etter å fortjene Guds godvilje. Jesus inviterer oss alle til en helt annerledes åndelig opplevelse.

«Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. For mitt åk er godt og min byrde lett» (Matteus 11,28-30). Det arbeidet Jesus refererer til, er ikke fysisk, men heller et psykologisk og emosjonelt strev, tynget av følelsen av å måtte fortjene frelsen. Vi kan vite at det er dette han mener når han tilbyr hvile for vårt sinn (*psyche* på gresk), ikke vår kropp. Dette er den dypere hvilen vi virkelig trenger, en hvile som kommer av å vite at Gud elsker oss og redder oss ved sin nåde. Vi får nåden på grunn av Guds godhet, og ikke fordi vi har gjort oss fortjent til noe som helst. Å leve og hvile i hans nåde gir oss energi, vekker oss og motiverer oss med rene og kraftfulle motiver bygd på kjærlighet som det eneste grunnlaget for lydighet.

OPPLEV

Jeg velger å holde sabbaten hellig som et minnesmerke om at frelses- og skapelsesverket allerede er fullført.

Jesus sa: «Sabbaten ble til for mennesket, ikke mennesket for sabbaten. Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbaten» (Markus 2,27-28). Sabbaten er Herrens dag. Den tilhører ham, og det gjør jeg også når jeg hviler i troen på frelsen ved hans nåde. Jeg priser Gud for at han skapte sabbaten for menneskeheten, også meg, som en ukentlig påminnelse om at jeg er helt og fullt avhengig av ham for å oppnå frelse.

truthlink.org

[truth] LINK

12 Hvile i Kristus

utforsk • sett sammen • opplev

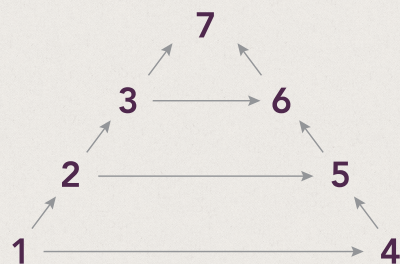
12 HVILE I KRISTUS

UTFORSK

Hver uke minner sabbaten oss om skapelsen og frelsen. Den symboliserer en hvile sammen med Gud, og derfor kan vi føle oss fri fra jaget etter å oppnå Guds velvilje, men heller kjenne at vi allerede har den.

SKAPELSENS MINNESMERKE

Skapelsesfortellingen i 1. Mosebok 1 og 2 danner et litterært mønster kalt en kiastisk struktur. I en slik struktur blir fortellingen på en måte delt i to, og ett eller flere vers på den ene siden korresponderer til ett eller flere vers på den andre siden. Til slutt møtes trådene i et toppunkt, et fokus, med en form som likner et fjell eller en A. Dag 1 korresponderer til dag 4, dag 2 til dag 5, dag 3 til dag 6, og dag 7 danner toppunktet:

Denne måten å skrive på viser oss hvordan Gud først former og deretter fyller det han har skapt. De første tre dagene bruker Gud på å forme rom ved å dele opp skapelsens materie. Gjennom de tre neste dagene fyller han disse rommene med fantastiske ting. På den første dagen former Gud himmelen og jorden og deler lyset fra mørket, og på den fjerde dagen fyller han det rommet med sola, månen og

resten av stjernene. På den andre dagen former Gud rommene i vannet og i luften, og på den femte dagen fyller han disse med fugler og fisker. På den tredje dagen former Gud tørt land, og på den sjette dagen fyller han landjorden med dyr og mennesker. På den sjuende dagen kommer vi til hele poenget i skapelsesprosessen, toppunktet i den kiastiske strukturen; etter at Gud har arbeidet, hviler han og gjør den sjuende dagen til en velsignelse og kaller den hellig.

«Så var himmelen og jorden _____, med hele sin hær. Den sjuende dagen _____ Gud det arbeidet han hadde _____, og den sjuende dagen _____ han fra hele det arbeidet han hadde _____. Gud _____ den sjuende dagen og _____ den. For den dagen _____ han fra hele sitt arbeid, det som Gud hadde gjort da han skapte» (1. Mosebok 2,1-3).

Gud er ikke sliten. Han hviler ikke på samme måte som du og gjør etter trening, men han tok seg tid til å nyte det han hadde skapt. Han er glad og fornøyd og har oppfylt forventningene sine. Han kjente på de samme følelsene som han ønsker at livene våre skal fylles med: glede, nytelse og velsignelse. Når noe er helliget, er det spesielt eller enestående, så ved å helliggjøre sabbaten, innviet Gud et tidsrom hvor vi kan nyte felleskap med hverandre og med ham. Det er noen som har påstått at sabbaten kun er for jødene, men i skapelsesfortellingen er det opplagt at «sabbaten ble til for mennesket» (Markus 2,27), lenge før noen jødisk nasjon fantes. Sabbaten er hellig tid, skapt for en spesiell samhandling mellom mennesker og deres skaper.

Dette tar oss til en annen viktig del av skapelsesberetningen: mennesker ble skapt i den siste halvdel av den sjette dagen. Alt arbeidet var allerede gjort ferdig av Gud og menneskene deltok ikke i skapelsesarbeidet og de hadde ikke mulighet til å se Gud utføre noen del av skapelsen. De våknet til livet, og alle dets gleder, som en gratis gave gjennom tro. Vi skal nå se at samme slags forhold finnes også i frelsesplanen.

FRELSENS MINNESMERKE

Les 2. Mosebok 20,8-11. Teksten sier at sabbaten er en del av Guds ti bud, og er derfor evig og uforanderlig. Hvilken logikk knyttet til sabbaten blir presentert i Guds evige lov? Loven lar oss se hvilket forhold vi som skapte vesener har til vår skaper. Vi er avhengige av ham, men kan også lene oss på ham og hvile. Alt hva vi mestrer, er betinget av det han har gjort for oss gjennom å skape oss og det store universet.

Sammenlikn dette med 5. Mosebok 5,12-15. Her leser vi at de ti bud blir gitt for annen gang. Denne gangen blir sabbaten ikke gitt som en påminner om skapelsen, men heller som en påminnelse om frigjøringen fra slaveriet. Akkurat slik skapelsen ble utført ved Guds kraft alene, ble også frelsen gitt til oss ved Guds kraft, og hans kraft alene.

Bibelen bruker ofte skapelsens språk når den beskriver frelsen:

«Gud, _____ i meg et rent hjerte, gi meg en ny og stødig ånd! Driv meg ikke bort fra ditt ansikt, ta ikke fra meg din hellige Ånd! Gi meg igjen gleden over din _____, hold meg oppe med en villig ånd!» (Salmene 51,12-14).

«For av nåde er dere _____, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For vi er hans verk, _____ i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem» (Efeserne 2,8-10).

I Johannes' evangelium ser vi Jesus bruke sabbatens språk fra 1. Mosebok: «Jeg herliggjorde deg på jorden da jeg fullførte den gjerning du ga meg å gjøre» (Johannes 17,4). I 1. Mosebok leste vi om fullførelsen av skaperverket. Nå snakker Jesus om et ferdig frelsesarbeid, og da han hang på korset, ropte han: «Det er fullbrakt!» (Johannes 19,30). Deretter døde Jesus, frelsens verk var fullført. Han døde i den siste halvdel av den sjette dagen, fredag. Deretter hvilte han i graven på den sjuende dagen, lørdag, og stod opp igjen på ukens første dag, søndag (Lukas 23,54 – 24,3). Ved sin død på korset bekreftet Jesus sabbaten som et evig minnesmerke for hans fullførte frelsesarbeid.

Vi ser nå at sabbaten er Guds ukentlige påminnelse om at frelsen er en 100 prosent gratis gave fylt med hans nåde. Ikke nok med det, men vi mottar frelsen i hjertene våre ved å tro på det han har gjort og ikke på grunn av hva vi har oppnådd. Derfor beskytter sabbaten oss fra lovtrelldom, og fra å lene oss på bare oss selv. Den forsikrer oss om at alt vårt håp er i Jesus, som er både vår skaper og redningsmann. Sabbaten forteller oss at gode gjerninger ikke bidrar til vår frelse, men at de samtidig kan vise oss hva Gud kan få til gjennom oss. Dette inspirerer oss til den gode formen for lydighet, som kommer fra innsiden, og som forklarer forholdet mellom sabbaten og den nye pakten.